

Teatrul Polski din Bydgoszcz

În cadrul unui schimb cultural realizat la nivel județean, Teatrul „A. Davila” din Pitești a găzduit recent turneul Teatrului „Polski” din Bydgoszcz. Prin diversitatea și în același timp prin calitatea textelor alese repertoriul trupei poloneze a fost în măsură să schițeze profilul unui teatru, să recomande un colectiv. Pe afiș: *Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian, *Mutter Courage* de Bertolt Brecht și *Leșin la modă* de Wojciech Boguslawski.

Așteptat cu explicabil interes, spectacolul cu *Jocul de-a vacanța* — în regia lui Constantin Dinischiotu și scenografia lui Emil Moise — a prilejuit întâlnirea cu un Sebastian autentic, de-o reală prospețime. În versiunea scenică a lui Dinischiotu destinul eroilor este privit cu luciditate, cu o anumită distanțare. Filonul liric al textului se păstrează nealterat în spectacol fără a estompa însă, și fără a „îndulci” realitatea unor existențe mărunte. Poezia, frumusețea, bucuria sînt aici joc, amăgire, unică posibilitate — și aceasta sterilă — de evadare. Spectacolul are meritul important de a sugera cu discreție prezența altei realități — în care nu există prinți misterioși și mari dansatoare, călătorind „incognito” ci doar funcționari mărunți, copleșiți de meschine sicielei cotidiane. Raportat mereu la această realitate „jocul” nu-și pierde farmecul, dar capătă semnificația sa exactă și înălătură tentația spectatorului de a crede în acest vis frumos. Evitînd îndulcirile, regizorul păstrează savoarea comică a textului, potențînd-o prin plasarea — bine gândită — a unor accente grave. Riguros concepută, mișcarea scenică susține replica. În distribuția, în general bine alcătuită, ni se pare că interpreta Corinei a fost totuși neindicată, atît sub raportul prezenței fizice cît și sub acela al datelor artistice. Această neîmplinire apare și mai pregnant în scenele cu Ștefan Valeriu, excelent realizat de Czeslaw Stopka. Actorul a intuit și a valorificat toate sugestiile oferite de text, jocul lui e minuțios construit. atent pentru fiecare nuanță a evoluției personajului; replica e permanent susținută (uneori anticipată) de un gest, de o expresie a figurii, tăcerile personajului sînt la fel de semnificative ca și cuvintele sale. Finalul actului II, interpretat excelent de Czeslaw Stopka, este unul dintre cele mai bune momente ale spectacolului. În rest, cum spu-

neam, o distribuție omogenă, bine aleasă și bine condusă, din care o mențiune deosebită s-ar cuveni actorilor Janusz Haimerszmít (Jeff) și Adam Krajewicz (Maiorul). Decorul lui Emil Moise este frumos, dar cam impersonal, iar costumele absolut inexpressive.

Pentru montarea lui *Mutter Courage*, trupa poloneză avea un argument hotărîtor, un foarte important atu: prezența Ewei Studencka Klosowicz, interpretă dotată pentru marile eroine din dramaturgia universală, ac-triță de o reală inteligență scenică, cu o remarcabilă bogăție și suplete a mijloacelor de expresie. Întregul spectacol (regia: Zygmunt Wojdan, scenografia Wojciech Krakowski) a fost structurat în jurul personajului principal, desfășurîndu-se concentric și permanent raportat la evoluția eroinei. Este desigur o concepție motivată de text, dar în măsură să simplifice uneori problematica textului brechtian. Personaje importante cum sînt Predicatorul, Schweitzerkas sau Yvette se estompează, ideea pe care fiecare dintre ele o reprezintă, nu se mai transmite. Această concentrare maximă a interesului asupra destinului Annei Fierling imprimă o desfășurare destul de lineară spectacolului. Fiecare scenă în parte e bine lucrată dar lipsesc accentele, ritmul care să anime ansamblul.

Leșin la modă de Boguslawski este o comedie de moravuri, nepretențioasă nici ca problematică nici ca mijloace de expresie, un text spumos, agreabil, a cărui morală (obligatorie în final) nu e prea severă și nici măcar deosebit de convingătoare. Spectacolul realizat de Ewa Bonacka se află în cel mai perfect acord cu textul, e spiritual, alert, evoluînd cu grație printre crinoline, prinți, prințese și leșinuri simulate. Este un spectacol de trupă în care rolurile au cam aceeași pondere, fiecare personaj cu micul său solo, toate bine orchestrate, încadrate într-un stil actricesc unitar.

Cele trei spectacole prezentate de teatrul din Bydgoszcz pe scena piteșteană au atestat un colectiv în general valoros, omogen pe planul stilistic. Trebuie reținută, de asemenea, reușita spectacolului cu *Jocul de-a vacanța* ca o dovadă a eficienței colaborării între teatre, a utilității acestor schimburi culturale.

Cristina Constantiniu